

Nr 251.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående förvärv för kronans räkning av vattenrätt i Indalsälven m. m.; given Stockholms slott den 10 maj 1940.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Gustaf Andersson

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 maj 1940.

Närvarande:

Statsministern HANSSON, ministern för utrikes ärendena GÜNTHER, statsråden PEHRSSON-BRAMSTORP, WESTMAN, WIGFORSS, MÖLLER, SKÖLD, QUENSEL, ERIKSSON, BERGQUIST, BAGGE, ANDERSSON, DOMÖ.

Efter gemensam beredning med chefen för finansdepartementet anför chefen för kommunikationsdepartementet, statsrådet Andersson:

I två till kommunikationsdepartementet den 6 och den 8 maj 1940 inkomna, den 29 respektive 30 april 1940 dagtecknade skrivelser har vattenfallsstyrelsen hemställt om Kungl. Maj:ts godkännande av vid skrivelserna fogade, under förbehåll av dylikt godkännande ingångna avtal om inköp för kronans räkning av vattenrätt i dels Ume älv och dels Indalsälven.

Beträffande vattenrätten i Indalsälven har *vattenfallsstyrelsen* till en början meddelat, att de fallsträckor, vilkas förvärvande ifrågasattes, vore belägna nedanför de av staten ägda s. k. Österåsforsarna, som Indalsälven bildade

omedelbart nedanför vattenfallsstyrelsens nyutförda kraftstationsanläggning i Stadsforsen. Allt som allt vore det en fallhöjd om cirka 19,5 meter, som lämpligen borde utnyttjas i en eller möjligen två anläggningar. Av denna fallhöjd beräknade vattenfallsstyrelsen att nu förvärva tillhoppa 22,5 meter enkel strand. Såsom ägare till Stadsforsen och praktiskt taget hela Österås-forsarna — inalles omkring 20,0 meter dubbel strand — hade styrelsen funnit det vara av största vikt, icke minst ur regleringssynpunkt, att jämväl förskaffa sig bestämmanderätten över den nu ifrågasatt delen av Indalsälven. Detta hade syntes styrelsen så mycket mera angeläget, som styrelsen haft sig bekant, att från privat håll planer varit å färde att, förmodligen i spekulativa syften, förvärva vattenfallet ifråga.

Den förut omnämnda, för en gemensam utbyggnad lämpade fallsträckan angränsar, upplyser vidare vattenfallsstyrelsen, byarna Boda, Järkvitsle, Sillre och Dacke. Å Boda och Järkvitsle byar belöper en fallhöjd av respektive 19,34 och 9,60 meter enkel strand. De båda andra byarnas fallhöjder uppgå till sammanlagt omkring 10 meter enkel strand. De av styrelsen preliminärt ingångna avtalen avse fallhöjd, som belöper å Boda och Järkvitsle byar.

Vattenfallsstyrelsen anför härefter:

Vad Boda by angår föreligger icke full klarhet i om byns vattenområde är skiftat mellan strandfastigheterna, eller om det är en gemensam tillhörighet för alla skattedelägarna inom byn. Enligt vattenfallsstyrelsens mening tala visserligen övertvägande skäl för det senare alternativet, men avtalen hava likväl så formulerats, att ersättningen för fallhöjden icke skall utbetalas, förrän frågan om vattenområdets natur av skiftat eller oskiftat blivit definitivt avgjord. Därest det mot förmodan skulle visa sig, att vattenområdet tillkommer allenast strandfasthetsägarna, kommer härav betingad reduktion av ersättningen att ske. I sådant fall skulle den förvärvade fallhöjden endast utgöra 10,86 meter mot eljest beräknade 16,9 meter enkel strand.

Beträffande Järkvitsle by kan man enligt styrelsens uppfattning utgå från att byns vattenrätt tillkommer strandfastigheterna. Den förvärvade fallhöjden uppgår vid detta förhållande till 5,60 meter enkel strand. Då från bydelägarhåll riktigheten av styrelsens nämnda uppfattning ifrågasatts, har emellertid uppgörelse även här träffats med ett flertal icke strandägande byamän, och har bestämts, att om de nämnda byamännen vidhålla sin uppfattning, ersättningen för fallhöjden skall av styrelsen nedsättas i bank. Skulle vattenrätten vara en skattedelägarnas gemensamma tillhörighet, innebär avtalet, att styrelsen förvärvar en fallhöjd av 6,30 meter enkel strand, varför i sådant fall en tilläggsersättning, motsvarande merförvärvet, kommer att få utgivas.

Uppgörelserna om vattenrättsförvärvet hava erhållit formen av servitutsavtal, innebärande rätt för vattenfallsstyrelsen att för all framtid tillgodogöra sig den upplåtarna tillkommande vattenrätten i Indalsälven. Priset för vattenrätten är överenskommet till 20,000 kronor per fallmeter enkel strand, vilket uträknat i 9-månadershästkrafter motsvarar omkring 27 kronor per dylik hästkraft. I den mån upplåtarna så önska, har medgivande lämnats dem att utfå dem tillkommande ersättning i form av frikraft, därvid frikraften skall värderas till ett belopp av 1,000 kronor per elektrisk hästkraft.

För att erhålla en fastighet lämplig såsom bärare av de förvärvade servitutsrättigheterna har vattenfallsstyrelsen från E. W. Sillerströms stärbhus i

Järkvitsle preliminärt inköpt ett mindre markområde. Priset härför är avtalat till 500 kronor.

I och för genomförande av inköpet av Järkvitsle byamäns vattenrätt visade det sig nödvändigt att jämväl träffa uppgörelse med Järkvitsle elektriska andelsförening u. p. a. om inköp av en föreningen tillhörig mindre kraftstationsanläggning i ett litet biflöde till Indalsälven jämte till anläggningen hörande distributionsnät. En hel del av Järkvitsle byamän äro nämligen andelsägare i denna förening, vars distribution sker inom Järkvitsle by. Det är vattenfallsstyrelsens mening att, i händelse Kungl. Maj:t godkänner de ifrågavarande avtalen, fortsätta den av föreningen bedrivna distributionsrörelsen. Då såväl kraftstation som delvis ledningsnät äro nybyggda och i gott skick, finnes intet att erinra mot det betingade priset, 35,000 kronor.

De ersättningar, som vattenfallsstyrelsen förbundit sig att betala, skola, vad angår uppgörelserna med nyssnämnda förening, E. W. Sillerströms stärbhus och Järkvitsle byamän, erläggas, så snart avtalen blivit av Kungl. Maj:t godkända. Ersättningen till Järkvitsle byamän, beräknad efter en fallhöjd av 5.60 meter enkel strand, belöper till 112,000 kronor. Beträffande avtalet med Boda byamän skall likvid ej ske, förrän det blivit definitivt avgjort, huru med vattenrättens natur av skiftad eller oskiftad förhåller sig. Dessförinnan skall allenast ett förskott å tillsammans högst 50,000 kronor utbetalas, vilket förskott kommer att understiga vad vederbörande mottagare under alla förhållanden blir berättigad att uppbära.

Styrelsen meddelar härefter, att styrelsen har för avsikt att sedermera, sedan frågan om skiftesförhållandet i Boda by blivit slutligen löst, hos Kungl. Maj:t hemställa om erforderliga medel för slutlikviden med byamännen liksom även om den merlikvid till delägare i Järkvitsle by, varom det, enligt vad förut nämnts, skulle kunna bli fråga.

Under hänvisning till vad styrelsen anfört och under framhållande, att de avtalade villkoren beträffande samtliga de träffade uppgörelserna enligt styrelsens förmenande vore skäligen, hemställer styrelsen, att Kungl. Maj:t måtte *dels* godkänna de fyra ifrågavarande avtalen, *dels* av det av riksdagen beviljade anslaget för inköp av vattenfall och fastigheter m. m. till vattenfallsstyrelsens förfogande ställa ett belopp av 197,500 kronor för gäldande av de överenskomna, efter avtalens godkännande till betalning förfallande ersättningarna, *dels ock* förordna, att de förvärvade fastigheterna och rättigheterna för framtiden skola stå under vattenfallsstyrelsens förvaltning.

En närmare redogörelse för innehållet i de fyra avtalen utöver den som här redan lämnats synes icke erforderlig, utan jag torde därutinnan få hänvisa till avtalen, vilka komma att överlämnas till riksdagens vederbörande utskott.

Det till vattenfallsstyrelsens skrivelse den 29 april 1940 hörande avtalet avser förvärv för en köpeskilling av 7,200 kronor av ett område från fastigheten ^{3/32} mantal Luspen 2³ i Stensele socken av Västerbottens län jämte till denna fastighet hörande vattenrätt i Ume älv. Denna vattenrätt inginge, meddelar vattenfallsstyrelsen, såsom en del i Granseleforsen, vilken vore en

av de forsar, som vore belägna mellan Storuman och Lugnvattnet vid Stensele kyrkoby. Den sammanlagda fallhöjden i dessa forsar vore 32.19 meter eller sålunda 64.38 meter enkel strand. Härav disponerade kronan dels såsom ägare av kronoparker och dels genom köp redan 31.69 meter. Efter förvärv av den nu ifrågasatta fallhöjden, som utgjorde 4.41 meter, skulle kronan äga 36.10 meter och sålunda majoritet i ifrågavarande fallsträcka.

Köpet avser omkring 992 niomånadershästkrafter, varvid priset per hästkraft utgör omkring 7.25 kronor. Då vattenfallsstyrelsen anser detta pris fördelaktigt, hemställer styrelsen, att Kungl. Maj:t måtte *dels* godkänna nu ifrågavarande avtal, *dels ock* av det av riksdagen anvisade anslaget för inköp av vattenfall och fastigheter till styrelsens förfogande ställa ett belopp av 7,200 kronor för gäldande av den avtalade köpeskillingen.

I detta sammanhang torde jag jämväl få anmäla en av vattenfallsstyrelsen i skrivelse den 4 maj 1940 gjord framställning om godkännande från Kungl. Maj:ts sida av ett vid skrivelsen fogat, under förutsättning av dylikt godkännande med sydsvenska kraftaktiebolaget ingånget avtal om försäljning till bolaget av kronolägenheten Helgevärma 1ⁱ i Öjaby socken av Kronobergs län jämte till lägenheten hörande rätt till vatten m. m.

Till en början torde jag få erinra om att i samband med att vattenfallsstyrelsen år 1918 bemyndigades att ingå såsom medlem i Mörrumsströms regleringsförening u. p. a. överflyttades från domänstyrelsens till vattenfallsstyrelsens förvaltning Stockekvarns, Helgevärma, Hackekvarns och Mörrums vattenfall jämte nödiga utmål; dock i vad rörde Mörrums vattenfall med föreskrift, att kronolaxfisket därstädes skulle kvarstå under domänstyrelsens förvaltning, och att detta vattenfall ej finge utbyggas, så att fisket skadades. Efter framställning från vattenfallsstyrelsen ställdes sedermera år 1927 all kronan tillhörig fast egendom vid Helgevärma under vattenfallsstyrelsens förvaltning. Vattenfallen vid Hackekvarn och Stockekvarn jämte utmål ha sedermera försålts till sydsvenska kraftaktiebolaget.

I sin skrivelse meddelar *vattenfallsstyrelsen*, att den under styrelsens förvaltning ställda fasta egendomen vid Helgevärma utgjordes av dels kronolägenheten Helgevärma 1ⁱ, dels ock Helgevärma kronomagasin med tillhörande område samt till denna fastighet hörande vattenkraft. I anslutning härtill anför styrelsen:

Fastigheterna utgöra tillsammans en ö, belägen mellan två grenar av Heligeå vid dess utlopp ur Helgasjön, strax väster om Växjö. Av öns mark var dock redan vid vattenfallsstyrelsens tillträde av fastigheterna ett mindre område genom expropriation frånskilt och förvärvat av Växjö—Alvesta järnvägsaktiebolag för användning som grustag. Å holmen finnas redan sedan gammalt ett litet torp och vid den västra grenen av ån en damm med kvarn, som dock numera ej drives med vatten i ån utan av en elektrisk motor, som erhåller kraft från sydsvenska kraftaktiebolagets ledningsnät.

Vidare funnos ett spannmålsmagasin samt ett antal åbyggnader på ett område, som redan före styrelsens tillträde var upplåtet på arrende till aktiebolaget Helgevärma tvättnrättning.

En styckningsplan för området hade redan år 1923 upprättats genom

byggnadsstyrelsens försorg, och denna styckningsplan har sedermera på begäran av vattenfallsstyrelsen blivit av länsstyrelsen fastställd. Styckningsplanen omfattar ett trettiotal tomter, varav några redan vid vattenfallsstyrelsens tillträde voro utarrenderade och bebyggda.

Vattenfallsstyrelsen har sedan år 1932 av Kungl. Maj:t varit bemyndigad att försälja tomter från kronolägenheten Helgevärma i enlighet med den av länsstyrelsen fastställda planen. På grund härav ha successivt samtliga tomter enligt styckningsplanen utom en (nummer 3) numera blivit försålda. En av dessa tomter utgöres av det område, som tidigare varit utarrenderat till aktiebolaget Helgasjöns tvättinrättning. Totala försäljningssumman utgör 65,002 kronor 70 öre. Innan försäljningarna började, utgjorde totala taxeringsvärdet för fastigheterna (år 1931) 46,100 kronor. På väganläggningar inom egendomen i samband med styckningen har styrelsen endast nedlagt omkring 1,200 kronor.

I statens vattenfallsverks ägo kvarstår nu kronolägenheten Helgevärma 1¹, sådan den ter sig, sedan nyss omnämnda byggnadstomter avstyckats, jämte tillhörande vattenrätt samt dessutom den särskilt utarrenderade tomten nr 3 om 2,840 kvadratmeter. Nuvarande taxeringsvärdena äro:

	Kronor	Härav markvärde	Areal har
för bostadshus till kvarnen jämte tillhörande jord	9,000	3,000	8.81
för kvarnen med vattenfall och utmål	5,600	100	0.03
	<u>Summa 14,600</u>	<u>3,100</u>	<u>8.84</u>

Tomt nr 3 synes, ehuru den avstyckats, ej ha åsatts särskilt taxeringsvärde.

Kronolägenheten Helgevärma 1¹ har sedan många år varit upplåten till sydsvenska kraftaktiebolaget på arrende. Nu löpande kontrakt av den 10 och 16 november 1932 gäller ett år i sänder med tre månaders uppsägningstid och med ett ursprungligt arrendebelopp av 1,275 kronor per år, varifrån dock enligt särskild bestämmelse i avtalet vissa belopp skola avgå i den mån byggnaderna fransållts. På grund härav har arrendet nedgått till 990 kronor per år. För den ännu ej sålda tomten nr 3 utgör arrendet 40 kronor per år.

Enligt utslag den 6 december 1939 av ägodelningsrätten i Mellersta Värends domsaga äger kronolägenheten förfoga över all vattenrätt i strömfåran väster om kronolägenheten, således vid Helgevärma kvarn, medan i åns östra gren endast något mer än hälften av vattenrätten tillkommer kronolägenheten.

Utöver dessa två strömfåror finnes emellertid ytterligare en gren av Heligeå, belägen längre öster ut och kallad kungsådran. Hur vattenmängden fördelas mellan de tre strömfårorna vid olika vattenstånd är icke klarlagt. Fallet vid Helgevärma är emellertid obetydligt; det håller sig vid medelvatten omkring 1 meter. Hela Heligeås medelvattenmängd vid utloppet från Helgasjön uppgives i vattenfallsförteckningen till lägst 4.5 och normalt 11 sekundkubikmeter. Niomånadersvattenmängden uppskattas till 5.7 sekundkubikmeter. Av denna vattenmängd torde knappast en tredjedel normalt framrinna vid Helgevärma. Statens vattenrätt härstädes har sålunda ett mycket ringa värde med hänsyn till vattenkraften vid själva Helgevärma. Som nyss nämnts användes icke heller vattenkraften vid den västliga strömfåran vid Helgevärma kvarn, utan en elektrisk motor är i stället där installerad. Vid Ringängen däremot finnes en privat kvarn vid östra stranden. Anledningen till att sydsvenska kraftaktiebolaget varit intresserat för att under många år arrendera fastigheten inklusive vattenkraften har emellertid varit, att bolaget därigenom fått en viss förfoganderätt till dämningen vid Helgevärma, och så

lunda kunnat utnyttja Helgasjön som regleringsmagasin, vilket varit av intresse för bolaget såsom ägare av kraftstationerna vid Hemsjö. Bestämmelserna för dämningen äro ganska oklara, och icke fastställda genom någon känd dom.

Även utan reglering av damm och luckor vid Helgevärma och Ringängen skulle en viss magasinering av vårflödet äga rum i Helgasjön. Några säkra uppgifter om, i vad mån magasineringen i Helgasjön utnyttjats eller kunnat utnyttjas mera, sedan reglering med vid Helgevärma befintliga dammluckor för åtskilliga år sedan tog sin början, i jämförelse med de förhållanden, som tidigare rådde, ha icke stått att erhålla. Det synes dock av föreliggande uppgifter att döma vara sannolikt, att högvattenståndet genom reglering ökats med omkring 0.2 meter, vilket skulle innebära, att ett extra regleringsmagasin av omkring 10 miljoner kubikmeter erhållits. Om man antar, att hälften härav skulle åstadkommas genom den regleringsrätt, som följer med äganderätten till kronolägenheten Helgevärma 1¹, skulle således denna rätt kunna anses motsvara ett magasin av 5 miljoner kubikmeter, vilket per meter fallhöjd motsvarar omkring 10,000 kWh. De båda kraftanläggningarna vid Hemsjö utnyttja tillsammans omkring 28 meter fallhöjd, vadan Hemsjö kraftaktiebolag, om magasinet kan fullt utnyttjas i nyss nämnd utsträckning, skulle kunna tillgodogöra sig omkring 300,000 kWh extra genom regleringen vid Helgevärma. Hela fallhöjden från Helgasjön ned till havet uppgår till över 162 meter. Utöver Hemsjöstationerna finnas vid Fridafors utnyttjade 12 fallmeter och vid Marieberg 5 fallmeter, vartill komma ett antal mindre kraftstationer, utnyttjande sammanlagt omkring 18 meter fall.

På grund av nu anförda förhållanden anser vattenfallsstyrelsen, att regleringsvärdet för sydsvenska kraftaktiebolaget möjligen kan uppskattas till 1,500 à 2,000 kronor per år. Framdeles kan, framhåller styrelsen, regleringen givetvis nyttiggöras även för, bland annat, Mörrums vattenfall.

Då alla byggnadstomter, utom en, numera sålts och då klarhet vunnits rörande vattenrättsförhållandena, anser styrelsen anledning icke föreligga att i statens ägo längre behålla Helgevärmafastigheterna. Med anledning därav hade, meddelar styrelsen, de tre spekulanter, som kunde tänkas ifrågakomma, nämligen sydsvenska kraftaktiebolaget, nuvarande kvarnarrendatorn vid Helgevärma Einar Karlsson samt innehavaren av kvarnen vid Ringängen, anmodats inkomma med anbud på inköp av kronolägenheten Helgevärma 1¹. Högsta anbudet, lydande på 35,000 kronor, hade avlämnats av sydsvenska kraftaktiebolaget. På grund härav hade styrelsen upprättat det här ifrågavarande villkorliga köpeavtalet angående fastigheten.

*Departements-
chefen.*

Med hänsyn till att kronan är ägare till Stadsforsen och praktiskt taget hela de omedelbart nedanför Stadsforsens kraftstation belägna Österåsforsarna i Indalsälven, anser vattenfallsstyrelsen det av största vikt, att kronan förskaffar sig bestämmanderätten över den nedanför nämnda forsar belägna fallsträcka, som angränsar byarna Boda, Järkvitsle, Sillre och Dacke. De av vattenfallsstyrelsen nu till inköp föreslagna fallandelarna i Indalsälven avse förstnämnda två byar. Sammanlagt skulle enligt vattenfallsstyrelsens beräkningar av den till 19,5 meter uppgående totala fallhöjden förvärfvas 22.5 meter enkel strand. Med hänsyn till att äganderättsförhållandena rörande vattenrätten för närvarande icke äro fullt utredda, kan emellertid en jämkning

uppåt med högst 0.7 meter eller nedåt med högst 6.04 meter av den till inköp ifrågasatta fallhöjden behöva äga rum. Därest så skulle ske förutsättes köpeskillingen skola i motsvarande mån jämkas. Priset för vattenrätten, vilken enligt avtalen skulle förvärfvas genom servitutsupplåtelse, utgör 20,000 kronor per fallmeter enkel strand. I samband med inköpet av här ifrågavarande vattenrätt skulle kronan vidare inköpa dels för en köpeskillning av 500 kronor ett mindre område såsom bärare av de förvärvade servitutsrättigheterna och dels för en köpesumma av 35,000 kronor en mindre kraftstationsanläggning, belägen i ett biflöde till Indalsälven. Sistnämnda förvärv har av Järkvitsle byamän uppställts såsom villkor för försäljningen av byns vattenrätt i Indalsälven.

I likhet med vattenfallsstyrelsen anser jag det önskvärt, att kronan förvärvar de till inköp nu ifrågasatta vattenfallsandelarna. Då de avtalade köpeskillingarna för såväl fallandelarna som den övriga till förvärv föreslagna egendomen synas godtagbara för kronans del samt de övriga bestämmelserna i de föreliggande fyra avtalen icke givit mig anledning till erinran, vill jag tillstyrka, att avtalen godkännas från statens sida. På sätt vattenfallsstyrelsen föreslagit synas köpeskillingarna lämpligen böra gäldas av anslaget till inköp av vattenfall och fastigheter samt utförande av nyanläggningar. Med hänsyn till att dels omfattningen av här ifrågavarande förvärv kan definitivt angivas först sedan vissa äganderättsspörsmål blivit avgjorda och dels i avtalen om förvärv av vattenrätt föreskrivits, att säljarna skola äga rätt att utfå en del av dem tillkommande ersättningar i form av frikraft, kan i förevarande sammanhang ej fastslås, huru stort belopp av anslaget som slutligen behöver tagas i anspråk.

Vid bifall till vattenfallsstyrelsens hemställan om inköp av visst område av fastigheten $\frac{3}{32}$ mantal Luspén 2³ jämte därtill hörande vattenrätt i Ume älv kommer kronan att erhålla bestämmanderätten i fråga om den i älven belägna fallsträckan mellan Storuman och Lugnvattnet. Med hänsyn härtill och då köpeskillingen synes godtagbar från kronans sida, vill jag tillstyrka, att jämväl avtalet om här berörda förvärv godkännas av statsmakterna. Köpeskillingen, 7,200 kronor, bör i likhet med köpeskillingarna för de tidigare förordade förvärven, utgå av anslaget till inköp av vattenfall och fastigheter samt utförande av nyanläggningar.

Vad slutligen angår den av vattenfallsstyrelsen i dess skrivelse den 4 maj 1940 föreslagna försäljningen av kronolägenheten Helgevärma 1¹ i Öjaby socken äger denna fastighet av skäl, som styrelsen närmare angivit, ett ringa värde för statens vattenfallsverk. Fastigheten synes därjämte, såvitt nu kan bedömas, icke lämpligen kunna utnyttjas av någon annan statlig myndighet. Vid dylikt förhållande och då den avtalade köpeskillingen, 35,000 kronor, och övriga i avtalet angivna villkor ej givit mig anledning till erinran, vill jag tillstyrka ett godkännande av även detta avtal.

Ett mot köpeskillingen svarande belopp torde, sedan försäljningen kommit till stånd, böra av vattenfallsstyrelsen inlevereras till riksgäldskontoret såsom återbetalning av kapitalmedel.

Med hänsyn till att avtalen rörande förvärv av vattenrätt i Indalsälven äro förfallna, därest de icke godkännas av Kungl. Maj:t före den 1 juni 1940, torde förevarande ärende böra bliva föremål för skyndsam behandling från riksdagens sida.

Under återopande av vad i skilda hänseenden anförts och under framhållande, att proposition i ärendet, jämlikt § 54 riksdagsordningen, torde kunna avlätas utan hinder av att den för propositioners avlämnande till riksdagen i allmänhet stadgade tiden gått till ända, får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att

dels bemyndiga Kungl. Maj:t godkänna ej mindre de i det föregående omnämnda fem avtalen, avseende förvärv för kronans räkning av vattenrätt i Indalsälven m. m. samt ett område av fastigheten Luspen 2³ i Stensele socken med därtill hörande vattenrätt i Ume älv, än även det i det föregående angivna avtalet om försäljning av kronolägenheten Helgevärma 1¹ i Öjaby socken;

dels ock medgiva, att av anslaget till statens vattenfallsverk för inköp av vattenfall och fastigheter samt utförande av nyanläggningar må för gäldande av de i de förstnämnda fem avtalen överenskomna köpeskillingarna tagas i anspråk erforderliga belopp.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

A. C. F. v. Krusenstierna.